

[Landbrugsministeren.]

til hvilke Priser, og hvilke Priser vi skal give for den Import af Korn, vi skal købe. Saa det maa jeg bedrøve det ærede Medlem med, at det er mig umuligt at give noget positivt Svar paa.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen stillede det Spørgsmaal til mig, om de 15 Mill. Kr., der er afsat til Nedsættelse af Importprisen paa Korn, som skal fordeles til det mindre Landbrug, hvis der bliver Mulighed for en saadan Indførsel til rimelige Priser — om dette Beløb ogsaa kan anvendes til Billiggørelse af det Foderkorn, som det mindre Landbrug har Ret til at faa, naar det har afleveret Brødkorn. Hertil maa jeg sige nej, der staar udtrykkeligt: til det importerede Korn; og det er ogsaa overflødig, for det Foderkorn, som de kan faa, naar de har afleveret Brødkorn, vil jo i Forvejen, naar der kun betales 28 Kr. pr. 100 kg for dansk Foderkorn, blive leveret til en Pris, der ligger betydeligt under den Pris, de faar for deres Brødkorn. Derfor har der aldrig under Forhandlingerne været Tale om, at man skulde billiggøre det yderligere.

Saa vil jeg endelig gerne sige til det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen, at saadan som Sommeren tegner, og saadan som Landbrugets samlede Indtægter er for Tiden, finder jeg heller ikke, der er nogen Berettigelse til at sætte Kornprisen op med de 2 Kr., der her er Tale om, men naar jeg har accepteret denne Prisforhøjelse, er det ud fra den sikre Kendsgerning, at det er en fuldkommen Nødvendighed for den danske Befolkning at faa en Kornlov, der sikrer den Brød, Mel og Gryn.

Hauch: Under Hensyn til det ret betydelige Arbejde, jeg har haft i Forbindelse med tidligere Kornlove og tillige med den Kornlov, vi skal have i Aar, falder det mig ikke unaturligt ved Behandlingen af denne Sag i det høje Landsting at gøre et Par Bemærkninger. Det kan sikkert heller ikke forundre nogen.

Den Kornlov, der her foreligger Forslag til, er ikke en Lov, der skaber den økonomiske Rimelighed, Landbruget havde Krav paa, for ingen vil jo modsige mig, naar jeg siger, at dersom man skulde fjerne enhver Mulighed for Særbeskatning over for Landbruget i Forbindelse med Kornafleveringen, saa maatte man yde Landmændene en Pris for Kornet, som svarede til den Pris, hvortil de er i Stand til at udnytte det i deres dyriske Produktion. Naar man derfor giver det Udseende af, at der her gennemføres en Kornlov, som fjerner enhver saadan Sær-

beskatning for Kornproducenternes Vedkommende her i Landet, er dette ikke rigtigt, og det har jeg i og for sig heller ikke hørt paastaet af nogen af dem, som har direkte Kendskab til disse Forhold. Man kan forklare det, men man er ikke i Stand til at forsvare det ud fra almindelige økonomiske Synspunkter. Der findes jo heller ikke inden for andre Erhverv eller Erhvervsgrupper noget Eksempel paa, at man udskriver deres Raastoffer til en Pris, som ligger under den, de selv vilde være i Stand at udnytte dem til.

Imidlertid skal jeg lade alt dette ligge, jeg ønsker bare at fremhæve, at saadan er Forholdet, og dernæst at sige, at den Kornlov, som er blevet Resultatet af de Forhandlinger, der har fundet Sted her i Rigsdagen, er væsentlig bedre, meget bedre end det Forslag, den højtærede Landbrugsminister fremsatte i Folketinget og forelagde os som Forhandlingsgrundlag, da vi, før Lovforslaget blev forelagt, i sin Tid forhandlede med ham som Landbrugets Repræsentanter. Den er saa meget forbedret, at jeg for mit Vedkommende mener at kunne forsvare at anbefale det her foreliggende Lovforslag, og det har jeg gerne villet give Udtryk for ved denne Lejlighed. Loven giver ikke det danske Landbrugs Kornproducenter det, de burde have, men den giver dem væsentlig mere end det, der var tiltænkt dem, og Loven giver, saadan som den nu er formet, Udtryk for, at vi med Rette kan paaregne, at det i Virkeligheden bliver den sidste Kornlov, vi faar, dersom der da ikke sker en eller anden Verdenskatastrofe, som omkalfatrer alle økonomiske Forhold.

Jeg skal slet ikke her beskæftige mig med Enkeltheder i Forslaget, men erklære, at saadan som Forhandlingerne er ført, maa det efter min Mening være rigtigt, at Rigsdagen samles om denne Kornlov, ogsaa under Hensyn til, at der inden for alle de Rigsdagspartier, der samles om denne Lov, hersker en stiltiende Opfattelse af, at det er sidste Gang, man fra Rigsdagens Side gennem Kornlovgivningen agter at gøre Landbruget til Genstand for en Særbeskatning.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Wittrup. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem optrykker den Tale i sin Avis, som han holdt her i Dag. Dersom han ikke gør det, bliver hans tidligere Standsfæller i den udmærkede Egn, hvor vi to hører hjemme, ganske sikkert ikke gjort bekendt med den, og det vil jeg anse for heldigt for det ærede Medlem. Hele det ærede Medlems Maade at